

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, a 16 de novembre de 2006

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- En data 2 de desembre del 2004 la representació processal de la Sra. M.G.G. va formular demanda contra la companyia d'assegurances D. en reclamació de la suma de 7.371 euros en concepte de subsidi diari per la malaltia de sarcoïdosi que patia pel període contractual del 23 de juliol del 2003 al 23 de juliol del 2004. Reclamava també l'import de 2.800,09 euros per aquest mateix concepte pel període del 23 de juliol del 2004 fins a la data de la demanda, entenent que l'adversa havia incorregut en responsabilitat extracontractual al resoldre el contracte que vinculava a les parts, més interessos legals de dit import a comptar de la data en que la companyia fou requerida de pagament, o, subsidiàriament, des de la data de la contesta a la demanda. Sol·licitava igualment que es condemnés a la demandada a pagar-li la suma de 21,06 euros diaris en concepte de subsidi per tot el temps que transcorregués entre la presentació de l'escrit de demanda i l'alta mèdica per la malaltia de sarcoïdosi, en concepte de responsabilitat extracontractual, més interessos i costes.

II.- La representació processal de la Cia. d'assegurances D. va contestar a la demanda en data 13 de

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

gener del 2005, argumentant que l'actora va contractar una indemnització diària per malaltia per un màxim de 350 dies i es va pactar que el contracte es renovaria d'any en any, sempre que les parts no el resolguessin amb un preavís de dos mesos, raó per la què no es podia pagar més que el subsidi per aquests dies i la Companyia podia resoldre el contracte sempre que respectés el citat preavís. D'altra banda, argumentava que la sarcoïdosi cutània no era una malaltia que incapacités per l'activitat laboral, raó per la qual no era procedent el pagament del subsidi pactat per aquest supòsit.

III.- Les parts van presentar oportunament els seus escrits de rèplica i dúplica reiterant els seus arguments.

IV.- En data 20 d'abril del 2006 l'Hble. Tribunal de Batlles va dictar Sentència estimant parcialment la demanda i condemnant a la companyia D. al pagament de la suma de 7.371 euros, més els interessos legals respecte de la quantitat de 6.576,05 euros a partir del 8 de juliol del 2004 i de la resta a partir de la data de la contesta a la demanda.

V.- Contra la citada Sentència presenta recurs la representació de la Cia. d'assegurances D. i, pels arguments recollits a les seves conclusions, demana la seva revocació i l'absolució de la seva mandant de totes les peticions de la demanda sense fer especial imposició de costes.

Ha actuat com a magistrat ponent la M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI.

FONAMENTS DE DRET

I.- La representació de la Cia. d'assegurances D. argumenta en el seu recurs que la Sentència de l'Hble. Batlle fonamenta l'estimació de la demanda en el fet que la Companyia no va enviar els seus metges a visitar a l'assegurada i, per aquest motiu, entén que cal acceptar el que van estimar els facultatius particulars que portaven a la pacient. No obstant, el que destaca la Sentència d'instància és que la part agent ha portat a

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

les actuacions uns dictàmens mèdics que es van elaborar quan la Sra. M.G.G. estava passant pels moments aguts de la seva malaltia, mentre que el dictamen aportat per la recurrent el va fer el metge de la Companyia dos anys després de que aquesta es manifestés, de tal manera que si quan la Sra. M.G.G. va demanar la baixa la demandada l'hagués fet visitar pels metges que treballen per ella les conclusions podrien haver estat diferents.

II.- Malgrat tot, el que és rellevant és que l'article 6 de les Condicions generals de la pòlissa assenyalen que la Companyia d'assegurances havia d'indemnitzar al seu assegurat pel període en el què aquest es trobés incapacitat pel desenvolupament del seu treball i consta a les actuacions que la Sra. M.G.G. va ser intervinguda el dia 11 de juny del 2003 per obstrucció de la fosa nasal (foli 25), afecció que pels que diuen els metges era ja deguda a la sarcoïdosi que patia. S'aporten igualment a les actuacions tres informes de la Dra. E.Z., amb dates 18 de setembre, 20 d'octubre i 11 de desembre del 2003. En el primer dels quals es certifica que la pacient pateix lesions cutànies de sarcoïdosi sense afectació sistèmica. En el segon es manifesta que presenta *sarcoïdosi cutània i de mucoses amb intensa astènia* i que *aquesta malaltia immunològica i multisistèmica fa necessària la baixa laboral per evitar l'extensió de la malaltia a nivell pulmonar, renal etc.*, de tal manera que la baixa laboral és precisa com *terapèutica per l'astènia i per evitar el progrés sistèmic de la malaltia*. En el tercer posa de relleu que l'astènia és important i que en aquell moment presenta possible afectació sistèmica amb disnea de repòs, més astènia, més brot cutani, pendent de valoració internista i aconsella continuar amb la baixa laboral (folis 30 a 34). S'aporta igualment diversos certificats dels Drs. M. i Z. en els què es concedeix la baixa a la Sra. M.G.G. els mesos de juliol del 2003 a novembre del 2004 (folis 36 a 52). Per últim, l'informe del Dr. C.V., elaborat el 16 de juny del 2004, destaca que la Sra. M.G.G. presenta una sarcoïdosi lleu que afecta a la mucosa nasal, la pell i també a nivell pulmonar, encara que en aquell moment de manera insignificant, que la pacient manifesta que pateix dolors i manca de força a les extremitats, signes que són molt inespecífics, poc objectivables i poc comuns, però que poden ser atribuïts a la mateixa malaltia.

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

Atesos els citats informes, fets per metges diferents i en absolut dependents de la Sra. M.G.G., com a mínim els dos primers, cal considerar que la baixa laboral li va ser concedida en primer lloc per evitar que la malaltia afectés a altres òrgans del seu cos i, en segon lloc, ateses les molèsties que afirmava patir. Pel que fa a la prevenció, aquesta justifica sobradament la baixa laboral, i pel que fa a les molèsties que relata la pacient, cal entendre que, malgrat aquestes són difícilment objectivables, si poden ser conseqüència de la malaltia que és innegable que pateix, encara que no siguin habituals, s'ha de presumir que són certes, ja que no és just que sols quedin acreditades unes molèsties que no es poden objectivar en aquells casos en els què tots o la majoria dels malalts les pateixen.

III.- Per aquestes raons, el fet que el Dr. D.S., metge que depèn de la Companyia d'assegurances demandada, estimi el 25 d'octubre del 2005, és a dir dos anys després de que se li concedís la baixa a la Sra. M.G.G., que la malaltia que aquesta pateix no provoca incapacitat laboral, no resulta rellevant quan es tracta de la opinió d'un metge, que pot no ser completament imparcial, contra la de tres facultatius, com a mínim dos dels quals s'han de considerar totalment independents i quan ha transcorregut un temps suficient perquè els símptomes que patia la Sra. M.G.G. haguessin disminuït o fins i tot desaparegut en part (recordem que el Dr. C.V. considerava que la pacient podia curar en menys d'un any a comptar a partir del mes de juny del 2004) i quan el perill de que la malaltia s'estengués havia estat ja conjurat.

III.- En desestimar-se el recurs procedeix imposar les costes del mateix al recurrent de conformitat amb el que disposa el Codi7,51,5.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal de la Companyia d'assegurances D. contra la Sentència dictada per l'Hble. Tribunal de Batlles en data 20 d'abril del 2006 que CONFIRMEM íntegrament, imposant les costes d'aquesta alçada a la part recurrent.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-